

Bayer Zsolt: 1169 év és 292 VERSUS 130 év és 33

2026 február 10. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Ha az olimpiaellenes szörnyetegek gy?zedelmeskednek, akkor Európának, a Nyugatnak vége van.

Ez a könyv a magyar név kett?s dics?sége. Szerz?je szellemi tornán gy?zött vele és gy?zelme nyomán el?ször

szökött fel az amsterdami stadion árbocára a háromszín? lobogó. A munkából megismerjük az ókori olympiai játékok történetét, míg az el?szó büszkén számol be a magyar olympiai versenyz?k diadalairól. Az olympiai játékokon a magyarok mindig a nemzeti dics?ségért küzdhettek. Ám egyebütt nem így volt! Kétségtelen, hogy a világ legels? katonai nemzeteinek sorába tartozunk, de a magyar hadidics?ség, a magyar ezredek h?stettei a külföld szemében felszívódtak az osztrák hadsereg történetébe... Adja az Isten, hogy a jöv?ben az olympiai játékokon, de minden más téren is mindig a magunk érdekeiért és mindig növekv? sikerrel küzdhessünk."

Fentieket Klebelsberg Kunó gróf, vallás- és közoktatásügyi miniszter írta, 1928. december 24-én. Írta pedig el?szó gyanánt Az olympiai játékok története cím? könyvhöz, amely dr. Mez? Ferenc munkája volt, s ahol a szerz? bevezet?jében egyebek mellett ezt olvashatjuk:

„Maroknyi nép volt az ókori görögség, virágkorában sem számlált nyolcmilliónál több lelket, s mégis oly remekeket alkotott – akár politikai és társadalmi berendezkedését, akár hadászatát vagy irodalmát, m?vészetét nézzük –, amelyek minden id?k mintaképeül fognak szolgálni; testi kultúráját pedig most, évezredek után is irigykedve csodáljuk. Kalokagathia: tökéletes testben szép lélek; ez volt a görög nevelés ideálja, ezt a célt szolgálták a palaestrák, gimnáziumok egyaránt. Mindkett?t inkább testgyakorló iskolának szánták, de a lélek meg a szellem m?velésének is hathatós tényez?i voltak. A testi és szellemi tökéletesség bemutatása, a szétszórta él?, de fajilag összetartozó görögség között a lelki kapcsolat megteremtése, majd meger?sítése s mivel minden tehetség, képesség az égiek ajándéka: isteneik kultuszának ápolása, – ezek a gondolatok teremthették meg nemzeti játékaikat, közöttük is legel?bb az olympiaiakat."

Szép szavak, szép gondolatok. Akár Coubertin báró is papírra vethette volna mindezt. Mindezt, 1503 évvel azt követ?en, hogy az ókori olimpiák után újra elindította az olympiai játékokat.

Elképzelni is nehéz, de így történt: 1503 év telt el az utolsó „antik” olimpia és az els? újkori olimpia között.

De hogyan is kezd?dött?

„Valamint a nappali égen nincs forróbb és fényesebb csillag a Napnál, azonképp nincs az olympiai játékoknál nagyobb versengés” – írta Pindaros az i. e. 5. században. Bizony, mondjuk mi, a Krisztus utáni 21. században.

Úgy tudjuk, az els? olimpiát i. e. 776-ban rendezték meg, és egy versenyszám volt, a körülbelül 200 méteres stadionfutás. És ismerjük az els? gy?ztes (az els? olimpiai bajnok) nevét is, ? volt Koroibosz, áldja meg az Úr, akár Zeusz, akár a mi Istenünk.

Azután kib?vültek a versenyszámok, összemérték erejüket, tudásukat a pankrátorok is. Történt pedig i. e. 564-ben, hogy a phigaliai pankrátor, Arrikhión meghalt verseny közben, ugyanis ellenfele olyan fojtófogást alkalmazott ellene, hogy szétroncsolódott a gégéje. De mielőtt kilehelte volna a lelkét, még elkapta ellenfele bokáját és egyetlen mozdulattal kitörte. Így az feladta a versenyt, s a gy?ztesnek járó olajág koszorút a halott Arrikhión kapta.

Meg is kérdezték egyszer Aiszkhinészt, a nagy szónokot, vajon miért hajlandók az emberek olyan veszélyes versenyeken részt venni, mint a pankráció? ? pedig így felelt:

„A versengés, a dics?ség és a gy?zelemmel járó halhatatlan hírnév miatt a férfiak hajlandók kockára tenni testi épségüket, és a legszigorúbb önfegyelem árán hajlandóak akár a végs?kig harcolni."

Régi id?k...

Amúgy – mint ismert – négyévente kirajzottak a hírnökök Hellász-szerte, s hirdették:

kezd?dnek a játékok, tehát életbe lép a béke, tilos bármiféle ellenségeskedés, háborúskodás, továbbá tilos az olimpiára igyekv? versenyz?ket és néz?ket feltartóztatni, bántalmazni. Ezt többnyire be is tartották,

egyszer Spárta szegte meg, amikor i. e. 420-ban rátámadt egy városállamra, egyszer pedig, 364-ben Árkadia és Élisz nem máshol, mint a Zeusz-szentélyben csatázott, miközben javában zajlottak már a versenyek. De ezek voltak a ritka kivételek.

Azután jött 393-ban Nagy Theodosius császár és betiltotta az olimpiai játékokat mint „pogány ünnepet”, szoros összefüggésben a kereszténység államvallássá válásával.

Így ért véget egy 1169 éves hagyomány. Így ért véget, és tegyük hozzá: akkor legalább a kereszténységet tették a helyébe. S ne felejtjük azt sem: Európa nem más (nem volt más), mint az antik görög és római hagyomány, szellem, tudomány és művészet, valamint a keresztény és zsidó kultúrkör és hagyomány és szellem – bár ezt számos ortodox zsidó tagadja. De ez nem számít. Mi így tudjuk és így igaz.

Majd 1503 esztendő elteltével jött Coubertin báró, és felélesztette az antik hagyományt, egy csapásra hidat emelve az antikvitás és a modern kor közé, Európa és az európai szellem nagyobb dicsőségére.

És a nyári olimpiai játékok azóta háromszor maradtak el: 1916-ban a berlini, az első világháború miatt, az 1940-es, amelyet Helsinkiben rendeztek volna, a második világháború miatt, és szintén a második világháború miatt az 1944-es londoni játékok maradtak el. A téli olimpiát pedig megrendezése óta kétszer nem tartották meg: 1940-ben Garmisch-Partenkirchenben és 1944-ben Cortina d’Ampezzóban.

Így érkezünk meg 2026-ba, és a Milánóban és Cortina d’Ampezzóban megrendezett 25. téli olimpiai játékokhoz.

Mindjárt a játékok első napján pedig ezeket olvashattuk:

„Több ezren tüntettek Milánóban a téli olimpia ellen, a rendőrség vízágyút is bevetett a tömegoszlatáshoz.

A téli olimpia első versenynapján becslések szerint tízezer ember vonult utcára Milánóban, hogy tiltakozzanak a magas lakhatási költségek és [az olimpia környezeti hatásai](#) ellen. A tüntetést helyi szakszervezetek, lakhatási jogot védő egyesületek és szociális központok aktivistái szervezték. A céljuk az volt, hogy felhívják a figyelmet az egyre emelkedő lakbérek okozta problémákra és a mélyülő társadalmi egyenlőtlenségekre – írta a [Reuters](#).

A demonstráció fő csoportjától körülbelül száz tüntető elszakadt, és összecsaptak a rendfenntartókkal. Petárdákkal, füstbombákkal és palackokkal is dobálták a rohamrendőrt, mire válaszként a pajzsokkal felszerelt rendőrök vízágyúval próbálták szétoszlatni a csoportot. A tüntetők közül néhányan kapucnival és sállal takarták el az arcukat. A néhány percre tartó összecsapás után a rend helyreállt. A rendőrség forrásai szerint hat embert vettekrizetbe.

Egyes csoportok szerint a téli olimpia rendezése a közpénzek és az erőforrások elpazarlása. A tüntetők szerint az olimpia miatt megvalósult infrastrukturális projektek károsították a hegyvidéki közösségek környezetét. A felvonulás élén haladók kartonpapírból kivágott fenyőket tartottak a magasba, amelyek a Cortina d’Ampezzóban épült új bobszálló miatt kivágott vörösfenyőket szimbolizáltak. »Százéves fák, két háború túlélői... feláldozva egy 124 millió euróba kerülő bobszálló zajló 90 másodperces versenyért« – állt az egyik transzparensen.

»Azért vagyok itt, mert ez az olimpia fenntarthatatlan – gazdaságilag, társadalmilag és környezetileg egyaránt« – mondta a 71 éves Stefano Nutini, aki a Kommunista Újjáalakulási Párt zászlaja alatt állt.

(...) Más tüntetők Giorgia Meloni kormányát, valamint Beppe Salát, Milánó polgármesterét bírálták – írta az [Euronews](#).

»Közpénzt költöttek egy kirakatra. Lehet, hogy érdekesek ezek az események, de amikor nincs elég pénz a fontos dolgokra, akkor nincs értelme erre költeni« – mondta az Euronewsnek egy egészségügyi dolgozó a tüntetésen. »A játékok már nem fenntarthatók, sem környezeti, sem társadalmi szempontból, lejárt az idejük« – nyilatkozta az [AFP-nek](#) a 29 éves tüntető, Francesca Missana. (...)»

Helyben vagyunk.

Az antik világ olimpiái kibírtak 1169 évet és megrendezték őket 292 alkalommal. Majd eltelt 1503 év, jött egy nagyszemély ember és feltámasztotta az egyik legcsodálatosabb antik európai örökséget, ami kibírt 130 évet, és megrendezték nyáron 33, míg télen 25 alkalommal. És lásd,

megjelentek a küszöbön a kiirthatatlan, örök kommunisták, megjelent a 71 éves Stefano Nutini, aki a Kommunista Újjáalakulási Párt zászlaja alatt állt, és kijelentette, miszerint „az olimpia fenntarthatatlan – gazdaságilag,

társadalmilag és környezetileg egyaránt". És megjelent az ismeretlen egészségügyi dolgozó is, közölte: „Közpénzt költöttek egy kirakatra. Lehet, hogy érdekesek ezek az események, de amikor nincs elég pénz a fontos dolgokra, akkor nincs értelme erre költeni.” Továbbá elkerült a Z generáció képviselőjében még egy nagyon okos kommunista, hogy bejelentse: „A játékok már nem fenntarthatók, sem környezeti, sem társadalmi szempontból, lejárt az idejük.”

Uramisten – mondhatnánk, ha ezeknek lenne értelme bármit is mondani. De nincs. Francesca Missana és Stefano Nutini a jövő?, még akkor is, ha utóbbi kommunista szörnyeteg már 71 éves. De csontujja ránc fog mutatni a pokolból, és vigyorogva szól majd: – Na ugye, megmondtuk! És Francesca Missana boldogan fog mosolyogni hozzá.

Ez lesz a jövő?. Nem lesz olimpia, mert „fenntarthatatlan”.

Nem lesz más sportesemény sem, hiszen az is mind „fenntarthatatlan”. Legfeljebb olyasféle „sport”-események maradhatnak meg, amelyeken magukat nézők képzel? kértének összeverhetnek igazi nézőket, illetve korcsolyázni nem tudó, ám magukat nézők képzel? szálnas idióták csetlenek-botlanak a jégen, és mindenki meghatottan tapsol hozzá.

Nem lesz karácsony sem, mert ugye, a fenyő?k. És különben is, sérti a „mások” érzékenységét.

Húsvét sem lesz, mert a sonka...

Templomok sem lesznek, mert minek. Majd csinálunk szociális lakást az összesből.

Könyvek sem lesznek, mert a papír is a fából lesz, ugye, és különben is, minek az a sok felesleges könyv, aki mindenáron az olvasás felesleges, társadalmi és környezeti szempontból egyaránt idejétmúlt hóbortjának akar hódolni, olvasson a neten, azt, ami van.

Egyéb mindenféle emlékekre sincs már szükség, lejárt az idejük, legyen szükségük mindegyikből.

Múzeumok? Teljesen feleslegesek. Társadalmi és környezeti szempontból is lejárt az idejük. Arról nem is beszélve, mennyi hajléktalant és migránst lehetne elhelyezni azokban a hatalmas és ma még feleslegesen üzemelő épületekben.

Mezőgazdaság sem kell. Környezetpusztító.

Bányászat? Teljesen fenntarthatatlan.

Atomenergia? Maga a pokol.

Olcsó orosz energiahordozók? A nácik öröme.

Paloták? Kastélyok? Vagy lerombolni vagy átalakítani az összeset hajléktalanszállóvá vagy NGO-központokká, esetleg LMBTQ-kiképz? központokká.

Akinek van valami, attól elvenni, és odaadni annak, akinek nincs.

Olimpia helyett pedig tartunk majd drag queen felolvasóesteket, amit úgysem lehet elég korán kezdeni, hát ezért az óvodákban kezdjük.

Ezt ajánlják nekünk ezek a szörnyetegek. Már csak az a kérdés, eltelik-e így 1503 esztendő?, és jön majd-e egy új Coubertin báró?

Nem. Nem telik el. A tizede sem. Ha ezek gyzedelmeskednek a világunkon, akkor a világunknak, Európának, a Nyugatnak vége van.

Ezért muszáj harcolnunk. A fojtófogásban is. És

egy esélyünk van: ha kijövünk a fojtófogásukból, és utána letakarítjuk a pályáról ezeket. Az összeset. Akkor és

csak akkor marad meg nekünk a csodálatos olimpia, és marad meg az 1503 éves híd, amely összeköt bennünket az antik világunkkal.

Koroibosz, Arrikhión, Coubertin báró és kedves Jóisten, szépen kérünk benneteket, segítsetek...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló